Quelle: https://manuscripta.at/?ID=905
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

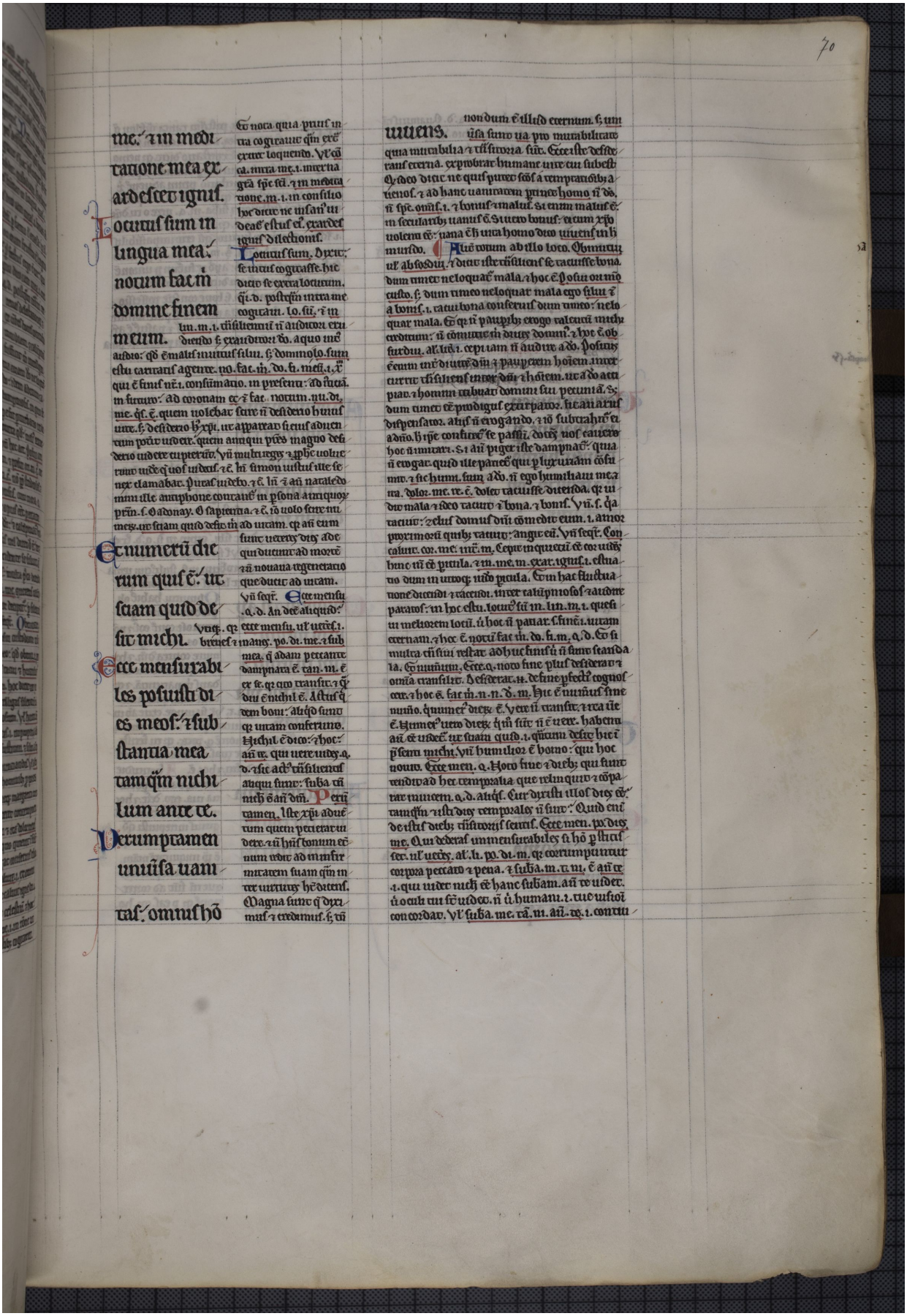

70

me. ⁊ in medi
tatione mea ex
ardescet ignis.
Locutus sum in
lingua mea.
notum fac mi
domine finem
meum.

Et nota quia prius in
tra cogitatur qm ere
cture loquendo. Vt cō
ca. intra me. i. mente
grā spe sci. ⁊ in medita
tione. m. i. in consilio
hoc dicit ne insani ui
deat estus cl. exardes
ignis dilectionis.
Locutus sum. d. pcur.
se intus cogitasse. hic
dicit se extra locutum.
qi. d. postqm intra me
cogitaui. to. sui. ⁊ in
tu. m. i. cōsiliumis ñ audiuit etiā
audio. qd ēmalis inuitis filii. ⁊ dominoto. sum
estu carnalis agentis. no. fac. in. do. fi. meli. i. x̄
qui ē finis nr̄i. consūmauo. in presenti: ad futurā.
in futuro: ad coronam et ⁊ fac. notum. nu. di.
me. qi. ē. quem nolebat sure ñ desidero hunc
tunc. ⁊ desidero ⁊ xpi. ut apparat si tunc aduen
cum pōt uidere. quem antequ pēs magno desi
derio uidere cupiebāt. Vñ multi regis ⁊ ꝓphe uolue
runt uidē q̄ uos uidetis. ⁊ ē. hñ simon iustus iste se
nex clamabat. Nunc ꝓ uidero. ⁊ ē. hñ ⁊ aū natale do
mini ille antiphone cantant in pslmo ante quos
prīm. s. O adonay. O sapientia. ⁊ ē. iō uolo scire nu
mes. ut sciam quid dicto in ad uitam. qp aū eum
tunc uerius dicit ad
qui ducunt ad mortē
⁊ ñ nouauia regenerato
que ducit ad uitam.
Vñ seqr. Ecce mensu
.q. d. An dē aliquid:
Vnde. qr ecce mensu. ut uitēl. i.
breuel ⁊ mang. po. di. me. ⁊ sub
stantia mea. q adam peccauit
damnata ē. tan. m. ē
ec sc. qr cum transit. ⁊ q
deus ē nichil ē. Actus q
tem bonū: aliqd sunt
qr uitam conferunt.
Hic nil ē dicō: ⁊ hoc:
aū ie. qui uere uidet. q.
d. ⁊ hic ad cōsiliumis
aliqui sunt: sub ta cū
nich ē aū dñ. Verū
tamen. iste xpi. aduē
tum quem precetur u
dere. ⁊ ñ hñ bonum ē
num uidit ad m mise
ricordiam suam qm in
ter uiuentis hē dicunt.
Magna sunt q dyn
mus ⁊ credimus. ⁊ ñ

non dum ē illud certum. ⁊ uni
uiuens. usa sunt ua pro mutabilitate
qua mutabilia ⁊ ñ sunt ia. sūt. Ecce iste desi
rans certa. exprobrat humane uite cui subest
Q. ideo dicit ne quis putet sōl a corpranosis a
uenos. ⁊ ad hanc uanitatem pinet homo ñ dō.
ñ spē. omnis. i. ⁊ bonus ⁊ malus. si enim manus ē.
in secularib; uanus ē. Si uero bonus. ⁊ cum xpo
uolem ē: uana ē ñ uita homo dū uiuens in hi
mundo. Alio rorum ab illo loco. Omnis qui
ut ab hosdiu. ⁊ dicit iste cōsilium se tacuisse bona
dum tunc ne loquat mala. ⁊ hoc ē. Posui ori mō
cudo. ⁊ dum tunc ne loquat mala ego silui ē
a bonis. i. ratui bona conseruis dum tunc ne lo
quar mala. Et qr ñ pauperib; ergo ralcuti mich
credium: ñ cōmunis in diuis domini. ⁊ hoc ē. ob
surdiu. al. iū. i. cepi iam ñ audire a dō. Positus
ē enim mē di iuxta diū ⁊ pauperem hoiem. inter
curre cōsiliumis inter diū ⁊ hoiem. ut a dō acci
piam. ⁊ homini tribuat dominus sui pecunia. ⁊ q
dum tunc ē pudigus ex ꝓpauper. hic aū ait sul
dispensator. alis ñ erogando. ⁊ iō subtrahō ea
a dño. ⁊ ipse conturbē se passi. dicit nos cauere
hoc ñ mutari. Si aū piger iste damnatē. qua
ñ erogat. quid ille pauper qui pluxuriam cōsu
mo. ⁊ sic humi. sum a dō. ñ ego humiliatus me. ⁊
ta. dolor. me. re. ē. dolet tacuisse diuenda. qr ui
dio mala ⁊ ideo tacuio ⁊ bona. ⁊ bonis. Vñ. s. qa
tacuio: ⁊ clus dominus dñi cōmedit eum. i. amor
proximorū quib; tacuio: angit eū. Vñ seqr. Con
caluit. cor. me. inter. m. Cepit inquietū ē cor uidē
hinc ñ cō pustula. ⁊ in. me. m. exar. ignis. i. estua
uo dum in uiuo: nidō pustula. Cum hac fluctua
tione dicendi ⁊ tacendi. inter tatūpnos ⁊ tacendi
paratos: in hoc estu. loquē ñ in. lin. m. i. queri
ui meliorem locū. ú hoc ñ panar. s. finē. i. uitam
eternam. ⁊ hoc ē. notū fac in. do. fi. m. q. d. Et si
multa cū sint restat adhuc finis ú ñ sunt standa
ia. Et numerum. Ecce. q. nouo fine plus desideran ⁊
omia transiuit. desiderat. ii. de fine ꝓfectū cognos
cere. ⁊ hoc ē. fac in. n. n. d. m. Hic ē numerus sine
numero. q̄ numerē dicēs ē. Vere ñ transit. ⁊ ita ille
ē. Hinc ē uero dicēs. q̄ ñ sūt. ñ ē uere. habenu
aū ē uidē. ut suam quid. i. q̄rum dicit hic ñ
p̄sem michi. Vñ hum. ii. ē homo: qui hoc
nouit. Ecce men. q. Hoto fine ⁊ dieb; qui sunt
rendi ad hec tempora que relinquit ⁊ cōpa
rat mundum. q. d. aliq̄s. Cur dicis illos dies ē.
tamq̄m ulli dies tempoales ñ sunt. Quid enī
de istis diebus cōsiliorum sunt. Ecce men. pxdies
me. Qui deberent immensurabiles si hō p̄ sunt
ser. ul uerēs. al. li. po. di. m. qr corrumpunt
corpora peccato ⁊ pena. ⁊ subta. m. ti. ui. ē aū re
. i. qui uidet mich ē hanc subam. aū re uider.
ú oculi mi cō uidēo. ñ ú humani. i. cue uisioi
conformdat. Vl subta. me. tā. ui. aū. de. i. contu